

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0126/2013

26.3.2013

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych
(COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

Komisja Prawna
Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

Sprawozdawcy: Antonio López-Istúriz White, Antonia Parvanova

(Wspólne posiedzenia komisji – art. 51 Regulaminu)

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu).

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	43
OPINIA KOMISJI WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH.....	45
PROCEDURA.....	78

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2011)0276),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 81 ust. 2 lit. a), e) i f) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0128/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 16 lutego 2012 r.¹,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0126/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie istotnych zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

¹ Dz.U. C 113 z 18.4.2012, s. 56.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE (UE) nr .../2012 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia ...

w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. a), e) i f),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

I

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

¹ *Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia*

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i dalszy rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, **w której zagwarantowany jest swobodny przepływ osób i ułatwiony jest** dostęp do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności przez zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych. W celu **stopniowego tworzenia** tej przestrzeni Unia **ma** przyjąć **■** środki dotyczące współpracy sądowej w sprawach cywilnych **mających skutki transgraniczne**, zwłaszcza gdy jest to niezbędne dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) **■** Artykuł 81 *ust. 1* Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (*TFUE*) przewiduje, że **współpraca sądowa w sprawach cywilnych w Unii opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych.**
- (3) **We wspólnej, pozbawionej wewnętrznych granic przestrzeni sprawiedliwości** przepisy mające zapewnić szybkie i proste uznawanie oraz, w stosownych przypadkach, wykonywanie **w innym państwie członkowskim** środków ochrony **orzeczonych w danym państwie członkowskim** są konieczne do zagwarantowania, by ochrona udzielona **osobie fizycznej w jednym państwie członkowskim** została utrzymana **i była kontynuowana, w którymkolwiek innym państwie członkowskim, do którego** podróżuje lub przenosi się **ta osoba.**

Należy również dopilnować, aby uzasadnione korzystanie przez obywateli Unii z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 21 TFUE, nie skutkowało utratą przez nich ochrony.

- (3a) *Wzajemne zaufanie do wymiaru sprawiedliwości na terytorium Unii oraz cel, jakim jest zapewnienie szybszego i mniej kosztownego przepływu środków ochrony w obrębie Unii Europejskiej, usprawiedliwiają zasadę, zgodnie z którą takie środki orzeczone w jednym państwie członkowskim są uznawane we wszystkich państwach członkowskich bez konieczności stosowania jakichkolwiek specjalnych procedur. W związku z tym środek ochrony orzeczony w jednym państwie członkowskim należy traktować, jak gdyby został przyjęty w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.*

- (4) W celu zagwarantowania swobodnego przepływu środków ochrony niezbędnym i stosownym jest, aby przepisy dotyczące ■ uznawania i, w stosownych przypadkach, wykonywania środków ochrony zostały uregulowane unijnym aktem prawnym, który będzie wiążący i bezpośrednio stosowany.
- (4a) *Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do środków ochrony orzeczonych w celu ochrony osoby w sytuacji, gdy istnieją poważne powody, by uznać, że jej życie, integralność fizyczna lub psychiczna, wolność osobista, bezpieczeństwo lub integralność seksualna są zagrożone, na przykład w celu zapobieżenia wszelkim formom przemocy uwarunkowanej płcią i przemocy w bliskich związkach, takim jak przemoc fizyczna, napastowanie, przemoc seksualna, nękanie, zastraszanie, lub innym formom przymusu pośredniego. Należy podkreślić, że niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do ofiar wszelkich form przemocy, niezależnie od tego, czy jest to przemoc uwarunkowana płcią, czy też nie.*
- (4b) *Dyrektywa 2012/29/UE wprowadzająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw² zapewnia udzielanie ofiarom właściwych informacji i odpowiedniego wsparcia.*

² *Dz. U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.*

- (4c) *Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być uzupełnieniem dyrektywy 2012/29/UE. Fakt, że dana osoba jest podmiotem środka ochrony orzeczonego w sprawach cywilnych, nie musi koniecznie stać na przeszkodzie temu, by była ona definiowana jako „ofiara” na mocy tej dyrektywy.*
- (5) *Zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia należy do obszaru współpracy sądowej w sprawach cywilnych w rozumieniu art. 81 TFUE. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do środków ochrony orzeczonych w sprawach cywilnych, a zatem nie dotyczy środków ochrony przyjętych w sprawach karnych, które to środki powinny być objęte dyrektywą 2011/99/UE w sprawie europejskiego nakazu ochrony.*
- (5a) *Pojęcie „sprawy cywilne” należy interpretować niezależnie, zgodnie z zasadami prawa Unii. Oceniając, czy środek ochrony jest typu cywilnego, nie należy kierować się cywilnym, administracyjnym bądź karnym charakterem orzekającego organu.*

- (6) **█** Niniejsze rozporządzenie *nie powinno kolidować z funkcjonowaniem rozporządzenia* (WE) nr 2201/2003 **█** *dotyczącego* jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 *(rozporządzenie Bruksela II bis)*. *Orzeczenia wydane na mocy rozporządzenia Bruksela II bis powinny nadal być uznawane i wykonywane na jego mocy.*
- (6a) *Niniejsze rozporządzenie uwzględnia zróżnicowane tradycje prawne państw członkowskich i nie koliduje z krajowymi systemami orzekania środków ochrony. Niniejsze rozporządzenie nie zobowiązuje państw członkowskich do zmiany ich prawa krajowego w celu umożliwienia orzekania środków ochrony w sprawach cywilnych ani nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku wprowadzania cywilnych środków ochrony do celów stosowania niniejszego rozporządzenia.*
- (6b) *Aby uwzględnić fakt, że w państwach członkowskich środki ochrony w sprawach cywilnych – inaczej niż w przypadku innych obszarów współpracy sądowej – są wydawane przez organy różnego rodzaju, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do orzeczeń zarówno sądów, jak i organów administracyjnych, o ile te ostatnie oferują gwarancje, zwłaszcza w odniesieniu do ich bezstronności i do prawa stron do ponownego sądowego rozpoznania sprawy. W żadnym wypadku za organy wydające w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nie powinny być uznawane organy policyjne.*

- (6c) *W oparciu o zasadę wzajemnego uznawania środki ochrony orzeczone w sprawach cywilnych w jednym państwie członkowskim powinny być uznawane w innym państwie członkowskim jako środki cywilne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.*
- (6d) *Zgodnie z zasadą wzajemnego uznawania uznanie powinno odpowiadać okresowi obowiązywania środka ochrony.*

Jednak z racji zróżnicowanej długości okresu obowiązywania środków ochrony dostępnych w systemach prawnych państw członkowskich i uwzględniając fakt, że niniejsze rozporządzenie powinno zwykle mieć zastosowanie w sprawach pilnych, skutki uznania na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być, w drodze wyjątku, ograniczone do okresu dwunastu miesięcy od chwili wydania zaświadczenia, bez względu na to, czy sam środek ochrony (tymczasowy, o ograniczonym czasie obowiązywania lub o nieokreślonym czasie obowiązywania) ma dłuższy okres obowiązywania, czy też nie.

- (6e) *W przypadkach gdy okres obowiązywania środka ochrony jest dłuższy niż dwanaście miesięcy, do których niniejsze rozporządzenie ogranicza skutki uznania, owo ograniczenie czasowe nie powinno naruszać prawa osoby objętej ochroną do powołania się na ten środek na podstawie każdego innego dostępnego aktu UE zapewniającego uznawanie ani prawa do ubiegania się o krajowy środek ochrony w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.*
- (6f) *To ograniczenie skutków uznania jest wyjątkowe ze względu na szczególny charakter przedmiotu niniejszego rozporządzenia i nie powinno stanowić precedensu dla innych aktów prawnych w sprawach cywilnych i handlowych.*

I

- (6g) *Niniejsze rozporządzenie dotyczy jedynie uznawania obowiązku nałożonego w ramach środka ochrony. Nie reguluje procedur służących wdrożeniu lub wykonaniu środka. Nie obejmuje także żadnych ewentualnych kar, które mogłyby zostać nałożone w przypadku naruszenia w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek, obowiązku orzeczonego w ramach środka ochrony. Samo wykonanie oraz wszelkie ewentualne kary regulowane są w prawie tego państwa członkowskiego. Jednak zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii, a w szczególności z zasadą wzajemnego uznawania, państwa członkowskie muszą dopilnować, by środki ochrony uznane na mocy niniejszego rozporządzenia mogły stać się skuteczne w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.*

- (6h) *Środki ochrony objęte niniejszym rozporządzeniem powinny zapewniać danej osobie ochronę w miejscu jej zamieszkania, w miejscu pracy lub w innych miejscach, które osoba ta regularnie odwiedza, takich jak miejsce zamieszkania bliskich krewnych lub szkoła czy placówka oświatowa, do której uczęszcza dziecko tej osoby.*

Bez względu na to, czy miejsce lub zakres terytorialny obszaru, którego dotyczy środek ochrony, opisano w środku ochrony przez podanie co najmniej jednego konkretnego adresu lub określonej strefy, do których osoba stwarzająca zagrożenie ma zakaz wstępu, (lub przez połączenie tych dwóch kryteriów), czy też nie, uznanie obowiązku lub reglamentacji nałożonych na mocy środka ochrony odnosi się raczej do celu, w jakim osoba objęta ochroną korzysta z danego miejsca, niż do konkretnego adresu.

- (6i) *W świetle powyższego i pod warunkiem, że zachowane zostaną charakter i zasadnicze elementy środka ochrony, właściwy organ państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, powinien mieć możliwość modyfikacji elementów faktycznych środka ochrony, w przypadku gdy jest to konieczne, by uznanie tego środka ochrony było skuteczne w praktyce w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek. Elementy faktyczne obejmują adres lub przybliżoną lokalizację, lub minimalną odległość, jaką osoba stwarzająca zagrożenie musi zachowywać względem osoby objętej ochroną lub względem danego adresu lub przybliżonej lokalizacji. Taka modyfikacja nie może jednak naruszać rodzaju i cywilnego charakteru środka ochrony.*

(6j) *W celu ułatwienia ewentualnej modyfikacji środka ochrony, w razie konieczności należy w zaświadczeniu wskazać, czy adres określony w środku ochrony jest miejscem zamieszkania, miejscem pracy czy miejscem, które osoba objęta ochroną regularnie odwiedza. Ponadto w stosownych przypadkach w zaświadczeniu należy także wskazać strefę (wyznaczoną przybliżonym promieniem od konkretnego adresu), w której obowiązuje zakaz nałożony na mocy środka ochrony na osobę stwarzającą zagrożenie.*

I

(12) Aby ułatwić swobodny przepływ środków ochrony w Unii Europejskiej, w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić jednolity wzór zaświadczenia oraz *przedstawić wielojęzyczny standardowy formularz służący do tego celu.*

Organ wydający powinien wydać zaświadczenie na wniosek osoby objętej ochroną i, na żądanie, powinien jej również pomóc w uzyskaniu informacji dotyczących organów, przed którymi ma się powoływać na ten środek lub ubiegać się o jego wykonanie w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.

(12a) *Pól tekstowych przeznaczonych na tekst niestandardowy powinno być w wielojęzycznym standardowym formularzu zaświadczenia jak najmniej, tak by w większości przypadków – dzięki wykorzystaniu wymaganej wersji językowej tego standardowego formularza – można było zapewnić tłumaczenie lub transliterację, nie obciążając osoby objętej ochroną kosztami. Wszelkie koszty niezbędnego tłumaczenia wykraczającego poza tekst wielojęzycznego standardowego formularza powinny zostać rozdzielone zgodnie z przepisami państwa członkowskiego pochodzenia.*

(12b) W przypadku gdy zaświadczenie zawiera tekst niestandardowy, właściwy organ państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, powinien ustalić, czy wymagane są tłumaczenie lub transliteracja. Nie wyklucza to możliwości zapewnienia tłumaczenia/transliteracji z własnej inicjatywy przez samą osobę objętą ochroną lub organ wydający państwa członkowskiego pochodzenia.

(12c) Aby zagwarantować przestrzeganie prawa do obrony przysługującego osobie stwarzającej zagrożenie, zaświadczenie może zostać wydane, wyłącznie jeśli osoba ta miała możliwość zapewnienia sobie obrony przed środkiem ochrony, w przypadku gdy środek ochrony został orzeczony zaocznie lub w ramach procedury, która nie przewiduje uprzedniego powiadomienia tej osoby („procedura ex parte”).

Jednak aby zapobiec obchodzeniu przepisów i z uwagi na pilny zazwyczaj charakter spraw wymagających zastosowania środków ochrony, nie jest wymagane, by przed wydaniem zaświadczenia upłynął termin przedstawienia obrony. Zaświadczenie powinno zostać wydane zaraz po tym, jak środek ochrony stanie się wykonalny w państwie członkowskim pochodzenia.

(12d) Przez wzgląd na cele, którymi są prostota i szybkość, niniejsze rozporządzenie przewiduje stosowanie prostych i szybkich metod, które należy wykorzystać do powiadomiania osoby stwarzającej zagrożenie o etapach procedury. Te szczególne sposoby powiadomiania powinny mieć zastosowanie wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia z uwagi na szczególny charakter przedmiotu rozporządzenia, lecz nie powinny stanowić precedensu dla innych instrumentów w sprawach cywilnych i handlowych oraz nie powinny wpływać na jakiegokolwiek zobowiązania danego państwa członkowskiego dotyczące doręczania za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych, które to zobowiązania wynikają z dwustronnej lub wielostronnej konwencji zawartej pomiędzy tym państwem członkowskim a państwem trzecim.

- (12e) *Przy powiadamianiu osoby stwarzającej zagrożenie o zaświadczeniu, a także przy modyfikowaniu elementów faktycznych środka ochrony w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek, należy zwrócić uwagę na to, że w interesie osoby objętej ochroną leży nieujawnianie miejsca jej pobytu ani innych danych kontaktowych. Danych takich nie należy ujawniać osobie stwarzającej zagrożenie, chyba że są one niezbędne do zachowania zgodności ze środkiem ochrony lub do jego wykonania.*
- (13) Zaświadczenie nie powinno być możliwe do zaskarżenia. ■
- (13a) *Powinna istnieć możliwość sprostowania zaświadczenia, w przypadku gdy z powodu oczywistego błędu lub nieścisłości, na przykład błędu typograficznego, błędu w transkrypcji lub przepisywaniu, nie przedstawia ono właściwie środka ochrony, lub możliwość jego wycofania, jeżeli wydanie zaświadczenia było w sposób oczywisty błędne, na przykład w przypadku, gdy zastosowano je do środka, który nie należy do zakresu zastosowania niniejszego rozporządzenia, lub gdy wydano je niezgodnie z kryteriami określonymi w art. 5a.*
- (13b) *Jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia środek ochrony zawieszono lub wycofano lub jeżeli wycofano zaświadczenie, właściwy organ państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, powinien – na wniosek którejkolwiek ze stron – zawiesić lub wycofać skutki uznania lub, w stosownych przypadkach, zawiesić lub wycofać wykonywanie środka ochrony.*

- (13c) *Harmonijne funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości wymaga, by w dwóch państwach członkowskich nie wydawano nie dających się ze sobą pogodzić orzeczeń. W tym celu niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać podstawy odmowy uznania lub wykonania środka ochrony na wniosek osoby stwarzającej zagrożenie, w przypadku gdy środka tego nie da się pogodzić z orzeczeniem wydanym lub uznanym w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.*
- (13d) *Względy interesu publicznego mogą, w wyjątkowych okolicznościach, uzasadniać umożliwienie sądom państw członkowskich odmowy uznania lub wykonania środka ochrony, gdy stosowanie tego środka ochrony byłoby wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym państwa sądu orzekającego. Sądy nie powinny mieć jednak możliwości stosowania klauzuli porządku publicznego, po to by odmówić uznania lub wykonania środka ochrony, jeżeli taka odmowa byłaby sprzeczna z prawami określonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności w jej art. 21.*
- (13e) *Osoba objęta ochroną powinna mieć faktyczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w innym państwie członkowskim. Aby zapewnić taki faktyczny dostęp w ramach postępowań, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, należy przewidzieć pomoc prawną zgodnie z dyrektywą Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu poprawy dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez wprowadzenie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze³.*

³ *Dz.U. L 26 z 31.1.2003, s. 41 (oraz sprostowanie w Dz.U. L 32 z 7.2.2003, s. 15).*

- (14) Aby zagwarantować *jednolite warunki wykonania* niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji *uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanowienia i późniejszej zmiany formularzy przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁴.*
- (14a) *Z procedury sprawdzającej należy korzystać do celów przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających, a następnie zmieniających formularze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z procedurą określoną art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.*
- (14b) *Aby ułatwić stosowanie niniejszego rozporządzenia, należy wprowadzić przepis nakładający na państwa członkowskie obowiązek przekazywania pewnych informacji na temat ich ustawodawstwa i procedur związanych ze środkami ochrony w sprawach cywilnych w ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych utworzonej decyzją Rady 2001/470/WE⁵. Dostęp do informacji dostarczanych przez państwa członkowskie powinien być możliwy za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.*

⁴ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁵ Dz. U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

- (15) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności dąży ono do zapewnienia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu, ustanowionych w jej art. 47. Niniejsze rozporządzenie należy stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (16) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (*TUE*). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (17) Zgodnie z art. 3 Protokołu *nr 21* w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia notyfikowały zamiar uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu *nr 22* w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres zastosowania i definicje

Artykuł -1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące prostego i szybkiego mechanizmu uznawania środków ochrony orzeczonych w państwie członkowskim w sprawach cywilnych.

Artykuł 1

Zakres zastosowania

- 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do środków ochrony w sprawach cywilnych orzeczonych przez organ zdefiniowany w art. 2 pkt 4.*

2. *Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do spraw transgranicznych. Do celów niniejszego rozporządzenia sprawą transgraniczną jest sprawa, w której dochodzi się uznania środka ochrony w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia.*
3. *Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do środków ochrony wchodzących w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 2201/2003.*

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia *zastosowanie mają następujące definicje:*

- (1) „środek ochrony” oznacza jakiegokolwiek orzeczenie – niezależnie od jego nazwy –
■ *wydane przez organ wydający państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z prawem krajowym, nakładające na osobę stwarzającą zagrożenie co najmniej jeden spośród wymienionych poniżej obowiązków w celu ochrony innej osoby* ■ ■ ,
której integralność fizyczna ■ *lub psychiczna może być zagrożona* ■ :
-
- (a) *zakaz lub reglamentacja wstępu do miejsca, w którym osoba objęta ochroną zamieszkuje, pracuje lub* ■ *, które odwiedza lub* ■ *w którym regularnie przebywa;* ■
- (b) *zakaz lub reglamentacja wszelkich form kontaktu z osobą objętą ochroną, w tym za pośrednictwem telefonu, poczty elektronicznej lub zwykłej, faksu lub innych środków;* ■
- (c) *zakaz lub reglamentacja zbliżania się na określoną odległość do osoby objętej ochroną;* ■

■

- (2) *„osoba objęta ochroną” oznacza osobę fizyczną, która podlega ochronie wynikającej ze środka ochrony;*
- (3) *„osoba stwarzająca zagrożenie” oznacza osobę fizyczną, na którą nałożono jeden obowiązek lub kilka obowiązków, o których mowa w ust. 1;*
- (4) *„organ wydający” oznacza każdy organ sądowy lub każdy inny organ wyznaczony przez państwo członkowskie jako właściwy w sprawach należących do zakresu zastosowania niniejszego rozporządzenia, o ile taki inny organ daje stronom gwarancje dotyczące bezstronności i o ile orzeczenia wydane przez taki inny organ w odniesieniu do środków ochrony na mocy prawa państwa członkowskiego, w którym organ ten działa:*
- (a) *mogą być przedmiotem ponownego rozpoznania przez organ sądowy; oraz*
- (b) *mają podobną moc i podobne skutki jak orzeczenie organu sądowego w tej samej sprawie;*
- (5) *„państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym orzeczony zostaje środek ochrony;*
- (6) *„państwo członkowskie, do którego kierowany jest wniosek” oznacza państwo członkowskie, w którym dochodzi się uznania i, w stosownym przypadku, wykonania środka ochrony.*

I

ROZDZIAŁ II

Uznawanie i wykonywanie środków ochrony

Artykuł 4

Uznawanie i wykonywanie

- 1.** Środek ochrony *orzeczony* w jednym państwie członkowskim jest uznawany w pozostałych państwach członkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnej procedury *oraz jest wykonalny bez potrzeby stwierdzenia jego wykonalności*.
- 1a.** *Osoba objęta ochroną, która chce powołać się w danym państwie członkowskim na środek ochrony orzeczony w innym państwie członkowskim, dostarcza właściwemu organowi państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek:*
 - (a)** *odpis środka ochrony spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności;*
 - (b)** *zaświadczenie wydane w państwie członkowskim pochodzenia zgodnie z art. 5; oraz*

(c) w razie potrzeby transliterację lub tłumaczenie zaświadczenia na język urzędowy państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, lub na inny język urzędowy Unii Europejskiej, który państwo to wskazało jako możliwy do zaakceptowania.

1b. Zaświadczenie jest skuteczne wyłącznie w granicach wykonalności środka ochrony.

1c. Niezależnie od ewentualnego dłuższego obowiązywania środka ochrony skutki takiego uznania zgodnie z ust. 1 są ograniczone do dwunastu miesięcy od daty wydania zaświadczenia.

1d. Procedura wykonania środków ochrony jest regulowana prawem państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

Artykuł 5
Zaświadczenie

█

2. *Organ wydający państwa członkowskiego pochodzenia wydaje na wniosek osoby objętej ochroną zaświadczenie zawierające informacje, o których mowa w art. 5c, stosując wielojęzyczny standardowy formularz wprowadzony na mocy art. 18.*

█

2a. *Przeciwko wydaniu zaświadczenia nie przysługuje środek zaskarżenia.*

4. *Na wniosek osoby objętej ochroną organ wydający w państwie członkowskim pochodzenia dostarcza osobie objętej ochroną transliterację lub tłumaczenie*
█ *zaświadczenia na wielojęzycznym standardowym formularzu.*

I

Artykuł 5a
Wymogi dotyczące wydania zaświadczenia

1. *Zaświadczenie można wydać wyłącznie wówczas, gdy osoba stwarzająca zagrożenie została powiadomiona o środku ochrony zgodnie z prawem państwa członkowskiego pochodzenia.*

2. *W przypadku, gdy środek ochrony został wydany zaocznie, zaświadczenie można wydać wyłącznie wtedy, jeżeli osobie stwarzającej zagrożenie doręczono dokument wszczynający procedurę lub dokument równoważny lub, w stosownych przypadkach, jeżeli osoba ta została w inny sposób poinformowana o wszczęciu procedury zgodnie z prawem krajowym w odpowiednim czasie i w sposób umożliwiający tej osobie przygotowanie obrony.*

3. *Jeżeli środek ochrony orzeczono w ramach procedury, która nie przewiduje uprzedniego powiadomienia osoby stwarzającej zagrożenie („postępowanie ex parte”), zaświadczenie można wydać wyłącznie pod warunkiem, że osoba ta miała prawo do zaskarżenia tego środka ochrony na mocy prawa państwa członkowskiego pochodzenia.*

Artykuł 5b

Powiadomienie osoby stwarzającej zagrożenie o zaświadczeniu

1. *Organ wydający państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia osobę stwarzającą zagrożenie o zaświadczeniu oraz o fakcie, że wydanie tego zaświadczenia powoduje uznanie i, w stosownych przypadkach, wykonalność środka ochrony we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 1c.*
2. *W przypadku, gdy osoba stwarzająca zagrożenie zamieszkuje w państwie członkowskim pochodzenia, powiadomienia dokonuje się zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego. W przypadku, gdy osoba stwarzająca zagrożenie zamieszkuje w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia lub w państwie trzecim, powiadomienia tego dokonuje się za pomocą listu poleconego za potwierdzeniem odbioru lub z wykorzystaniem środków równoważnych.*

Sytuacje, w których adres osoby stwarzającej zagrożenie nie jest znany lub w których osoba ta odmawia odbioru powiadomienia, regulowane są prawem państwa członkowskiego pochodzenia.

3. *W przeznaczonym dla osoby stwarzającej zagrożenie powiadomieniu o zaświadczeniu zwraca się uwagę na to, że w interesie osoby objętej ochroną leży nieujawnianie miejsca jej pobytu ani innych danych kontaktowych osobie stwarzającej zagrożenie. Danych takich nie ujawnia się osobie stwarzającej zagrożenie, chyba że są one niezbędne do zachowania zgodności ze środkiem ochrony lub do jego wykonania.*

Artykuł 5c
Treść zaświadczenia

Zaświadczenie zawiera następujące informacje:

- (a) nazwę i adres lub dane kontaktowe organu wydającego;***
- (b) numer referencyjny sprawy;***
- (c) datę wydania zaświadczenia;***
- (d) dane dotyczące osoby objętej ochroną: imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, jeżeli są dostępne, oraz adres wykorzystywany do celów powiadomienia wraz z wyraźnym ostrzeżeniem, że adres ten może zostać ujawniony osobie stwarzającej zagrożenie;***
- (e) dane dotyczące osoby stwarzającej zagrożenie: imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, jeżeli są dostępne, oraz adres używany do celów powiadomienia;***
- (f) wszystkie informacje niezbędne do egzekwowania środka ochronnego, w tym, w stosownych przypadkach, rodzaj środka i obowiązek, jaki nakłada on na osobę stwarzającą zagrożenie, oraz określenie funkcji miejsca lub strefy, do których osobie tej zabroniono się zbliżać lub wchodzić;***

- (g) *okres obowiązywania środka ochrony;*
- (h) *okres obowiązywania skutków uznania zgodnie z art. 4 ust. 1c;*
- (i) *oświadczenie o spełnieniu wymogów wymienionych w art. 5a;*
- (j) *informacje o prawach przyznanych na mocy art. 7 i 12 osobie stwarzającej zagrożenie;*
- (k) *do celów referencyjnych – podanie pełnego tytułu niniejszego rozporządzenia.*

Artykuł 7

Sprostowanie lub wycofanie zaświadczenia

1. *Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2a, na wniosek którejkolwiek ze stron skierowany do organu wydającego państwa członkowskiego pochodzenia lub z własnej inicjatywy tego organu, zaświadczenie zostaje:*
 - (a) *sprostowane, jeżeli ze względu na błąd pisarski istnieje rozbieżność między środkiem ochrony a zaświadczeniem; lub*
 - (b) *wycofane, jeżeli zostało w sposób oczywisty przyznane niesłusznie, biorąc pod uwagę wymogi przedstawione w art. 5a i zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.*
2. *Procedurę sprostowania lub wycofania zaświadczenia, w tym zaskarżenia sprostowania lub wycofania, reguluje prawo państwa członkowskiego pochodzenia.*

Artykuł 7a

Pomoc udzielana osobie objętej ochroną

Na wniosek osoby objętej ochroną organ wydający państwa członkowskiego pochodzenia udziela jej pomocy w uzyskaniu udostępnianych zgodnie z art. 21 i 22 informacji o organach, przed którymi można powołać się na środek ochrony lub ubiegać się o jego wykonanie w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.

Artykuł 7b

Modyfikacja środka ochrony

- 1. W razie potrzeby i w koniecznym zakresie właściwy organ państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, modyfikuje elementy faktyczne środka ochrony, aby nadać temu środkowi skuteczność w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.*
- 2. Procedura modyfikacji środka ochrony jest regulowana prawem państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.*
- 3. Orzeczenie modyfikujące środek ochrony przekazuje się do wiadomości osoby stwarzającej zagrożenie.*

4. *W przypadku gdy osoba stwarzająca zagrożenie zamieszkuje w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek, powiadomienia dokonuje się zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego. W przypadku gdy osoba stwarzająca zagrożenie zamieszkuje w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, lub w państwie trzecim, powiadomienia tego dokonuje się za pomocą listu poleconego za potwierdzeniem odbioru lub z wykorzystaniem środków równoważnych.*

Sytuacje, w których adres osoby stwarzającej zagrożenie nie jest znany lub w których osoba ta odmawia odbioru powiadomienia, regulowane są prawem państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

5. *Modyfikacja może zostać zaskarżona przez każdą ze stron. Procedura zaskarżenia jest regulowana prawem państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek. Żaden środek zaskarżenia nie ma jednak skutku zawieszającego.*

█

Artykuł 11
Wylączenie ponownego rozpoznania co do istoty

Środek ochrony *orzeczony* w jednym państwie członkowskim w żadnym wypadku nie może być ponownie rozpatrywany co do istoty w państwie członkowskim, *do którego kierowany jest wniosek*.

Artykuł 12
Odmowa uznania lub wykonania

1. *Uznania oraz, w stosownych przypadkach, wykonania środka ochrony odmawia się na wniosek osoby stwarzającej zagrożenie, w zakresie, w jakim takie uznanie:*

(a) jest wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek; lub

(b) jest nie do pogodzenia z wyrokiem wydanym lub uznanym w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek.

1a. Wniosek o odmowę uznania lub wykonania składa się do sądu państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, o którym to sądzie państwo członkowskie poinformowało Komisję zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a) ppkt (iv).

█

3. Nie można odmówić uznania środka ochrony, powołując się na to, że prawo państwa członkowskiego, *do którego kierowany jest wniosek*, nie przewiduje takiego środka w oparciu o ten sam stan faktyczny.

Artykuł 12a

Zawieszenie lub wycofanie uznania lub wykonania

- 1. Jeżeli środek ochrony zostaje zawieszony lub wycofany w państwie członkowskim pochodzenia lub wykonalność tego środka zostaje zawieszona lub ograniczona, lub jeżeli zaświadczenie zostaje wycofane zgodnie art. 7 ust. 1 lit. b), organ wydający państwa członkowskiego pochodzenia na wniosek każdej ze stron wydaje zaświadczenie określające tę zmianę lub wycofanie z wykorzystaniem wielojęzycznego standardowego formularza wprowadzonego na mocy art. 18.*
- 2. Po przedstawieniu przez którąkolwiek ze stron zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, zawiesza lub cofa skutki uznania oraz, w stosownym przypadku, zawiesza lub cofa wykonywanie środka ochrony.*

I

ROZDZIAŁ III

Inne przepisy

Artykuł 14

Legalizacja i inne podobne formalności

W kontekście niniejszego rozporządzenia **w odniesieniu do dokumentów wydanych w państwie członkowskim** nie wymaga się legalizacji ani żadnych podobnych formalności.

Artykuł 15

Transliteracja lub tłumaczenie

1. Jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia wymagane są transliteracja lub tłumaczenie, dokonuje się ich na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, **do którego kierowany jest wniosek**, lub na inny język, który państwo to wskazało jako możliwy do zaakceptowania.

2. **Nie naruszając art. 5 ust. 4**, tłumaczeń na mocy niniejszego rozporządzenia dokonuje osoba uprawniona do dokonywania tłumaczeń w jednym z państw członkowskich.

I

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do środków ochrony **orzeczonych po dacie rozpoczęcia jego stosowania, niezależnie od tego, kiedy wszczęte zostało postępowanie**.

Artykuł 18

Ustanowienie oraz późniejsze zmiany formularza

Komisja przyjmuje akty wykonawcze *dotyczące ustanowienia oraz późniejszych zmian formularzy, o których mowa w artykułach 5 i 12a. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18a.*

Artykuł 18a

Procedura komitetowa

- 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.*
- 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.*

I

Artykuł 20

■ **Przegląd**

Nie później niż [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania określonej w art. 23] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby sprawozdaniu temu towarzyszą wnioski dotyczące *zmian*.

Artykuł 21

Informacje udostępniane publicznie

Aby można było publicznie udostępnić informacje państwa członkowskie przedstawiają w ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych utworzonej decyzją Rady 2001/470/WE⁶ ■ ***opis krajowych zasad i procedur dotyczących środków ochrony w sprawach cywilnych, w tym informacje o rodzaju organów*** właściwych do uznawania lub wykonywania.

Państwa członkowskie stale aktualizują te informacje.

⁶ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

Artykuł 22

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Do dnia [sześć miesięcy przed datą *rozpoczęcia stosowania* niniejszego rozporządzenia] ■ państwa członkowskie informują Komisję o:
- (a) *rodzaju organów* właściwych w sprawach objętych zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia, *określając w stosownych przypadkach*:
- (i) *organy, które są właściwe do orzekania środków ochrony i do wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 5;*
 - (ii) *organy, przed którymi należy powołać się na środek ochrony orzeczony w innym państwie członkowskim lub które są właściwe do wykonania takiego środka;*
 - (iii) *organy, które są właściwe do modyfikowania środka ochrony zgodnie z art. 7b ust. 1;*
 - (iv) *sądy, do których należy złożyć wniosek o odmowę uznania i, w stosownym przypadku, o odmowę wykonania, zgodnie z art. 12;*
- (b) *języku lub* językach akceptowanych w tłumaczeniach ■, o których mowa w art. 4 *ust. 1a lit. c)* oraz w art. 15 *ust. 1*.

2. Komisja udostępnia *powyższe* informacje publicznie wszelkimi właściwymi środkami, w szczególności poprzez *stronę internetową europejskiej sieci sądowej* w sprawach cywilnych i handlowych ■ .

Artykuł 23
Wejście w życie ■

Rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rozporządzenie stosuje się od dnia [*11 stycznia 2015 r.*].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w [...]

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

...

W imieniu Rady
Przewodniczący

...

UZASADNIENIE

Sprawozdawcy z zadowoleniem przyjmują wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych, który stanowi część pakietu ustawodawczego mającego na celu rozszerzenie praw ofiar w UE i zawierającego wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw.

Wniosek Komisji jest odpowiedzią na potrzebę opracowania kompleksowych europejskich ram prawnych, zapewniających wszystkim ofiarom przestępstw uznanie i możliwie jak najszerszą ochronę na terytorium Unii. Wniosek w sprawie wspomnianego rozporządzenia będzie uzupełnieniem dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony, która gwarantuje wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach karnych. Łączne stosowanie tych dwóch instrumentów (karnego i cywilnego) pozwoli osobom, którym przyznano nakaz ochrony, na swobodne i bezpieczne przemieszczanie się na terytorium Unii Europejskiej, jak przewiduje art. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i ostatecznie doprowadzi do umocnienia i rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii.

Zgodnie z procedurami wynikającymi ze stosowania traktatu lizbońskiego w artykule 51 Regulaminu Parlamentu Europejskiego dopuszcza się przygotowywanie sprawozdań przez dwie współpracujące ze sobą komisje. Podczas opracowywania niniejszego sprawozdania wykorzystano wyniki dyskusji Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, a także współpracy między sprawozdawcami.

Upraszczenie procedury uznawania nakazów ochrony

Sprawozdawcy uważają, że konieczne jest zadbanie o to, by osoba, której przyznano ochronę w jednym państwie członkowskim, nie straciła jej po przeniesieniu się do innego państwa członkowskiego. W związku z tym sprawozdawcy przewidują możliwość opracowania mechanizmu eliminującego dodatkowe formalności dzięki zastosowaniu ujednoczonych i wielojęzycznych zaświadczeń. Zagwarantowałoby to nie tylko szybkie i łatwe uznawanie, ale również wykonywanie środków ochrony. Mechanizm ten uprościłby również procedury administracyjne i zagwarantowałby ofiarom ochronę w przypadku, gdy podróżują lub przeprowadzają się do innego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie zachęca się również do zagwarantowania, by osoba objęta ochroną nie musiała ponosić kosztów finansowych związanych z uznaniem środka ochrony w innym państwie członkowskim.

Działania na rzecz ofiar przemocy uwarunkowanej płcią

Sprawozdawcy popierają ogólną koncepcję rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony, jednak za konieczne uznają podjęcie dalszych działań na rzecz ofiar przemocy uwarunkowanej płcią. W związku z tym nawiązuje się do przepisów wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej praw ofiar. W celu lepszego zaspokojenia potrzeb ofiar przemocy uwarunkowanej płcią sprawozdawcy proponują, aby zapewnić odpowiednie szkolenia urzędnikom, którzy mogą mieć do czynienia z przypadkami, w których uznaje się,

że integralność fizyczna, psychiczna i seksualna danej osoby są zagrożone, zwłaszcza z przypadkami przemocy wobec kobiet. Sprawozdawcy doceniają działania podejmowane przez społeczeństwo obywatelskie, zwłaszcza organizacje pozarządowe, stowarzyszenia kobiet oraz inne organizacje zrzeszające wolontariuszy niosących specjalistyczne wsparcie. Zachęca się państwa członkowskie, aby wspierały takie organizacje i współpracowały z nimi, niosąc wsparcie ofiarom przemocy, a zwłaszcza kobietom.

Informacje i tłumaczenie

Sprawozdawcy podkreślają również fakt, że osoba objęta ochroną musi otrzymywać informacje i pomoc w łatwej i zrozumiałej formie oraz w języku zrozumiałym dla osoby objętej ochroną, dostosowanym do jej potrzeb. Sprawozdawcy uważają, że w przypadku, gdy osoby objęte ochroną nie rozumieją języka, w jakim toczy się postępowanie dotyczące uznania i wykonania środków ochrony, lub nie władają tym językiem, właściwe organy, uwzględniając konkretne potrzeby ofiary i jej sytuację, zapewniają tłumaczenie pisemne lub ustne umożliwiające zrozumienie.

Poprawa poziomu wiedzy

Sprawozdawcy uważają, że w celu lepszego informowania osób objętych ochroną o przysługujących im prawach państwa członkowskie powinny uwzględniać informacje dotyczące swobodnego przepływu środków ochrony i jednolitych zaświadczeń w organizowanych kampaniach edukacyjnych i informacyjnych dotyczących ochrony ofiar. Aby w jeszcze większym stopniu podkreślić znaczenie tej kwestii sprawozdawcy zachęcają również Komisję do umieszczenia odpowiednich informacji dotyczących środków ochrony dostępnych w poszczególnych państwach członkowskich na szeroko dostępnym portalu Komisji e-Sprawiedliwość.

Ślad legislacyjny

Sprawozdawcy dziękują za wyjaśnienia udzielone przez Komisję za pośrednictwem DG ds. Sprawiedliwości oraz za owocną wymianę poglądów z kontrsprawozdawcami. Sprawozdawcy pragną również podziękować organizacjom, stowarzyszeniom i organizacjom pozarządowym za przekazanie przyjętych przez nie stanowisk dotyczących praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw.

W następstwie negocjacji z Radą w trakcie cypryjskiego i irlandzkiego przewodnictwa w Radzie, sprawozdawcy wypracowali porozumienie, które przedstawiono w niniejszym sprawozdaniu końcowym.

17.1.2012

OPINIA KOMISJI WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

dla Komisji Prawnej

dla Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

(art. 51 Regulaminu – wspólne posiedzenia komisji)

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Carmen Romero López

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Przedstawiony przez Komisję wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych ma na celu uznanie środków ochrony na rzecz ofiar przemocy w tych krajach, w których wydawanie takich środków wchodzi w zakres kompetencji sądów cywilnych i administracyjnych. Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia powstał w wyniku dyrektywy dotyczącej europejskiego nakazu ochrony ofiar przedstawionej w styczniu 2010 r. przez 12 państw członkowskich z inicjatywy prezydencji hiszpańskiej.

Inicjatywa Hiszpanii w pierwotnym kształcie obejmowała całe spektrum środków ochrony istniejących w państwach członkowskich bez względu na charakter organu je wydającego. W rzeczywistości wszystkie środki ochrony istniejące w Unii Europejskiej mają ten sam cel: zapobiec przestępstwom i recydywie. Inicjatywa Hiszpanii, obejmująca mechanizm uznawania i adaptacji środków wydanych w państwie pochodzenia, ustanawiała w sposób nowatorski i praktyczny skuteczny mechanizm, który pozwala zapewnić możliwość przemieszczania się ofiar po terytorium Unii Europejskiej z zachowaniem takiego samego poziomu bezpieczeństwa, jaki zapewnia im ich państwo pochodzenia.

Sprawozdawczyni uważa, że niniejsza dyrektywa mogłaby objąć nie tylko państwa, w których odnośne środki wydaje się w ramach jurysdykcji karnej, ale także te, w których środki wydaje się w ramach jurysdykcji cywilnej lub administracyjnej. Mechanizm pierwotnie

zaproponowany we wspomnianej dyrektywie pozwalał na proste i skuteczne wzajemne uznawanie środków ochronnych, bez konieczności przyjmowania niniejszego rozporządzenia. Trudności napotkane podczas negocjacji z państwami członkowskimi, w których w sprawach dotyczących ochrony ofiar orzekają sądy cywilne i administracyjne, zmusiły jednak do zawężenia zakresu stosowania dyrektywy. Niniejsze rozporządzenie stanowi zatem odpowiedź na naciski wspomnianych państw członkowskich na wprowadzenie mechanizmu uznawania zgodnego z prawem tych krajów, który regulowałby ochronę ofiar na drodze cywilnej lub administracyjnej.

Sprawozdawczyni uważa zatem w obecnych okolicznościach, że niniejsze rozporządzenie, które umożliwia danemu państwu członkowskiemu automatyczne uznanie i wykonanie środka ochrony wydanego przez inne państwo członkowskie na podstawie zwykłego zaświadczenia, przyspiesza stosowanie środka ochrony, nawet jeżeli będzie on wykonywalny tylko w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Połączone stosowanie tych dwóch instrumentów, karnego i cywilnego, pozwala ofiarom, którym przyznano środek ochrony, na swobodne i bezpieczne przemieszczanie się po terytorium Unii Europejskiej, jak przewiduje art. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W niniejszym sprawozdaniu sprawozdawczyni podjęła próbę harmonizacji obu instrumentów, tak aby wzajemnie się one uzupełniały i stanowiły nieodłączną część wszechstronnego systemu ochrony w przypadku przemocy, której sprawca przebywa w Europie. W tym celu dostosowano terminologię, wzmocniono gwarancje przestrzegania praw podstawowych, zarówno osoby chronionej, jak i osoby stanowiącej zagrożenie. W celu zwiększenia gwarancji automatyczne uznawanie zaświadczenia uzupełniono przez nałożenie na właściwe organy obowiązku przekazywania sobie z urzędu informacji o wydaniu zaświadczenia, ustanawiając w ten sposób mechanizm automatycznego przekazywania. Oczekuje się, że zwiększy to ochronę potencjalnych ofiar, ograniczy mające do nich zastosowanie procedury administracyjne i zapewni ich bezpieczeństwo niezależnie od tego, gdzie się udają.

Sprawozdawczyni chciałaby również podkreślić w swoim sprawozdaniu znaczenie zebrania/gromadzenia danych statystycznych, bez których niemożliwa będzie ocena rozmiaru zjawiska przemocy w Europie.

POPRAWKI

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zwraca się do Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia jako do komisji przedmiotowo właściwych, o naniesienie w ich sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Unia Europejska wyznaczyła sobie za cel utrzymanie i dalszy rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności przy pomocy zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych. W celu stopniowej budowy tej przestrzeni Unia musi podejmować, między innymi, środki dotyczące współpracy sądowej w sprawach cywilnych, zwłaszcza gdy są one niezbędne dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Poprawka

(1) Unia Europejska wyznaczyła sobie za cel utrzymanie i dalszy rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności przy pomocy zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych. W celu stopniowej budowy tej przestrzeni Unia musi podejmować, między innymi, środki dotyczące współpracy sądowej w sprawach cywilnych, zwłaszcza gdy są one niezbędne dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego ***oraz dla umożliwienia pełnego korzystania przez obywateli Unii z ich prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich.***

Poprawka 2

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 2 a preambuły (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(2a) Zgodnie z programem sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 10-11 grudnia 2009 r., oraz planem działania Komisji mającym na celu jego realizację, wzajemne uznawanie mogłoby dotyczyć wszystkich rodzajów wyroków i orzeczeń sądowych, które zależnie od systemu prawnego mogą mieć charakter karny albo administracyjny. W programie wzywa się również Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania możliwych sposobów udoskonalenia ustawodawstwa i konkretnych środków wsparcia na rzecz ochrony ofiar. W programie wskazuje się również, że ofiarom przestępstw można zaoferować

specjalne środki ochrony, które powinny mieć zastosowanie w całej Unii.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 2 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(2b) W rezolucji z dnia 10 czerwca 2011 r. w sprawie harmonogramu działań mających na celu zwiększenie praw i ochrony ofiar, zwłaszcza w postępowaniach karnych, Rada stwierdziła, że należy podjąć na szczeblu europejskim działania mające na celu umocnienie praw i ochronę ofiar i wezwała Komisję do przedstawienia stosownych wniosków na ten temat. W tych ramach należy utworzyć mechanizm zapewniający wzajemne uznawanie między poszczególnymi państwami członkowskimi decyzji dotyczących środków ochrony ofiar. Zgodnie z tą rezolucją niniejsze rozporządzenie, które dotyczy wzajemnego uznawania środków ochrony przyjmowanych w sprawach cywilnych, powinno uzupełniać mechanizm wzajemnego uznawania środków ochrony przyjętych w sprawach karnych, przewidziany dyrektywą 2011/99/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony¹.

¹ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

Uzasadnienie

Ważne jest uściślenie, że niniejsze rozporządzenie jest częścią pakietu ustawodawczego mającego na celu zwiększenie ochrony wszystkich ofiar oraz że uzupełnia mechanizm

wzajemnego uznawania środków ochrony przyjętych w sprawach karnych, przewidziany dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Różnice między przepisami krajowymi regulującymi środki ochrony utrudniają **właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego**. Przepisy mające zapewnić szybkie i proste uznawanie oraz, w stosownych przypadkach, wykonywanie środka ochrony z państwa członkowskiego związanego niniejszym rozporządzeniem, są konieczne do zapewnienia, by udzielona ochrona została utrzymana, kiedy osoba podróżuje lub przenosi się do innego państwa członkowskiego.

Poprawka

(3) Różnice między przepisami krajowymi regulującymi środki ochrony utrudniają **jednakowe traktowanie osób zagrożonych ryzykiem stosowania wobec nich przemocy lub molestowania**. Przepisy mające zapewnić szybkie i proste uznawanie oraz, w stosownych przypadkach, wykonywanie środka ochrony z państwa członkowskiego związanego niniejszym rozporządzeniem, są konieczne do zapewnienia, by udzielona ochrona została utrzymana, kiedy osoba podróżuje lub przenosi się do innego państwa członkowskiego. **Przepisy te powinny również gwarantować, że uzasadnione korzystanie przez obywateli Unii Europejskiej z prawa do swobodnego poruszania się i zamieszkiwania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie prowadzi do zmniejszenia poziomu ich bezpieczeństwa.**

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 5 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Niniejsze rozporządzenie stosuje się do środków ochrony przyjętych w **postępowaniu cywilnym**, niezależnie od

Poprawka

(5) Niniejsze rozporządzenie stosuje się do środków ochrony przyjętych w **sprawach cywilnych**, niezależnie od charakteru

charakteru organu, którym może być sąd, trybunał, organ administracyjny lub inny organ.

organu, którym może być sąd, trybunał, organ administracyjny lub inny organ.

Uzasadnienie

Środki ochrony niekoniecznie są przyjmowane w postępowaniu cywilnym w państwach członkowskich. Należy uwzględnić różnorodne systemy prawne państw członkowskich.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 7 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7a) Wzajemne zaufanie w zarządzaniu wymiarem sprawiedliwości na terytorium Unii oraz cel, jakim jest zapewnienie i ułatwienie swobodnego przepływu osób w Unii Europejskiej, uzasadniają procedury służące uznawaniu lub wykonywaniu środków ochrony bez jakichkolwiek dodatkowych formalności. W związku z tym środek ochrony przyjęty w państwie członkowskim należy, dla celów jego uznania i, w stosownych przypadkach, wykonania, traktować jak gdyby został przyjęty w państwie członkowskim, w którym dochodzi się uznania lub wykonania. W tym celu rozporządzeniem tym powinien zostać wprowadzony jednolity europejski model zaświadczenia, który byłby wydawany przez państwo członkowskie pochodzenia na wniosek osoby objętej ochroną. W trosce o poszanowanie zasady pomocniczości zaświadczenie to nie powinno zastępować wewnętrznej procedury w państwach członkowskich.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 7 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7b) Zniesieniu dodatkowych formalności powinny towarzyszyć niezbędne gwarancje mające na celu zwłaszcza zapewnienie pełnego poszanowania prawa do obrony oraz prawa do rzetelnego procesu, jak zapisano to w art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym celu właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia dopilnowują, żeby zaświadczenie nie zostało wydane, jeżeli nie jest zagwarantowane prawo do rzetelnego procesu osoby powodującej zagrożenie.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka podkreśla znaczenie zapewnienia poszanowania prawa do obrony osoby powodującej zagrożenie w kontekście automatycznego wzajemnego uznawania środków ochrony.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 7 c preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7c) Niezależnie od prawa osoby objętej ochroną do powołania się w innym państwie członkowskim na środek ochrony organ wydający zaświadczenie powinien w każdym przypadku przekazać je właściwym organom państwa członkowskiego uznania. Procedura ta ma zagwarantować, że ochrona udzielona osobie objętej ochroną jest utrzymana w każdym państwie członkowskim, do

którego osoba ta się udaje, nawet jeśli nie jest ona w stanie zlokalizować właściwego organu w państwie członkowskim uznania lub skontaktować się z nim.

Uzasadnienie

Aby zwiększyć ochronę potencjalnych ofiar, konieczne jest wprowadzenie obowiązku przekazywania zaświadczenia przez właściwe organy organowi w drugim państwie członkowskim w uzupełnieniu do prawa ofiary do bezpośredniego kontaktowania się z organem w innym państwie członkowskim. Zagwarantuje to, że we wszystkich przypadkach właściwy organ w drugim państwie członkowskim otrzyma zaświadczenie, żeby uznać środek ochrony.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 8 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(8) W celu zapewnienia harmonijnego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości należy unikać sytuacji, w których w dwóch państwach członkowskich zapadają nie dające się ze sobą pogodzić orzeczenia. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć przesłankę odmowy uznania lub wykonania ***na wniosek osoby powodującej zagrożenie*** w razie nie dających się ze sobą pogodzić orzeczeń.

Poprawka

(8) W celu zapewnienia harmonijnego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości należy unikać sytuacji, w których w dwóch państwach członkowskich zapadają nie dające się ze sobą pogodzić orzeczenia. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć przesłankę odmowy uznania lub wykonania w razie nie dających się ze sobą pogodzić orzeczeń.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka odzwierciedla poprawki do art. 12.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 9 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

***(9) Wzajemne zaufanie w zarządzaniu
wymiarom sprawiedliwości na terytorium***

Poprawka

skreślony

Unii oraz cel, jakim jest zapewnienie szybszego i mniej kosztownego przepływu środków ochrony w obrębie Unii Europejskiej, uzasadniają procedury służące uznawaniu lub wykonywaniu środków tego rodzaju bez jakichkolwiek dodatkowych formalności. W związku z tym środek ochrony przyjęty w sądzie państwa członkowskiego należy, dla celów jego uznania i, w stosownych przypadkach, wykonania, traktować jak gdyby został przyjęty w państwie członkowskim, w którym dochodzi się uznania lub wykonania.

(Zob. poprawka do punktu 7a preambuły).

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 9 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Zaświadczenie nie powinno być możliwe do zaskarżenia. Jednakże kiedy środek ochrony jest zawieszony lub wycofany w państwie członkowskim pochodzenia, właściwy organ państwa członkowskiego powinien poinformować o tym właściwy organ państwa członkowskiego uznania, który powinien natychmiast zawiesić lub wycofać uznanie lub, odpowiednio, wykonanie danego środka ochrony.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 9 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9b) Zważywszy na różną tradycję prawną państw członkowskich, środek ochrony przyjęty w państwie członkowskim pochodzenia może być nieznanym w państwie członkowskim uznania. W takich przypadkach właściwy organ w państwie członkowskim uznania dostosowuje w miarę możliwości taki środek ochrony do środka ochrony przewidzianego w jego prawie krajowym, mającego równorzędne skutki i służącego podobnym celom i interesom. Właściwy organ w państwie członkowskim uznania może stosować, zgodnie ze swoim prawem krajowym, środki cywilne, administracyjne lub karne.

Uzasadnienie

Celem tej poprawki jest uzasadnienie i uściślenie zakresu oraz treści art. 8. Częściowo powtarza ona brzmienie punktu 26 preambuły oraz art. 9 dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 12 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12) Aby ułatwić swobodny przepływ środków ochrony w Unii Europejskiej, należy niniejszym rozporządzeniem wprowadzić jednolity wzór zaświadczenia oraz wskazać właściwy organ do wydawania zaświadczenia. W trosce o poszanowanie zasady pomocniczości nie

skreślony

należy zastępować zaświadczeniem wewnętrznego procedury w państwach członkowskich.

(Zob. poprawka do punktu 7a preambuły (nowego)).

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 12 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Jednolity europejski wzór zaświadczenia powinien zawierać wykaz państw członkowskich, które uznają to zaświadczenie, aby ułatwić swobodny przepływ osób korzystających ze środków ochrony w Unii i uniknąć nakładania dodatkowego obciążenia administracyjnego na państwa członkowskie pochodzenia, wymagając od nich wydawania nowych zaświadczeń w przypadku, gdy osoby objęte ochroną przenoszą się do innego państwa członkowskiego. Jednolity model zaświadczenia powinien również ułatwić m.in. proces tłumaczenia.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 13 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13) Zaświadczenie nie powinno być możliwe do zaskarżenia. Jeżeli jednak środek ochrony jest zawieszony lub wycofany w pierwszym państwie członkowskim, właściwy organ drugiego państwa członkowskiego powinien, na

skreślony

***wniosek osoby powodującej zagrożenie,
zawiesić lub wycofać uznanie lub
wykonanie środka ochrony.***

(Zob. poprawka do punktu 9a preambuły (nowego)).

Poprawka 16

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 13 a preambuły (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***(13a) Mając na uwadze zasadę
wzajemnego uznawania, na której oparte
jest niniejsze rozporządzenie, wszelka
oficjalna komunikacja związana ze
środkiem ochrony powinna w miarę
możliwości odbywać się bezpośrednio
między właściwymi organami państwa
członkowskiego pochodzenia i państwa
członkowskiego uznania.***

Uzasadnienie

*Ta poprawka ma na celu uzasadnienie obowiązku bezpośredniego przekazywania informacji
związanych ze środkiem ochrony między właściwymi organami, jak przewidują to poprawki
do art. 12.*

Poprawka 17

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 13 b preambuły (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***(13b) Przy wdrażaniu niniejszego
rozporządzenia właściwe organy powinny
należycie wziąć pod uwagę potrzeby ofiar,***

zwłaszcza osób szczególnie narażonych, takich jak osoby małoletnie lub niepełnosprawne, a także stosownie uwzględniać niezbędną pomoc w formie zaproponowanej przez państwa członkowskie.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 13 c preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13c) Jeżeli osobie objętej ochroną lub osobie powodującej zagrożenie dostarczane są informacje, należy je dostarczyć także przedstawicielowi prawnemu, kuratorowi lub opiekunowi – jeśli jest ustanowiony – odnośnej osoby. Należy również zwrócić należytą uwagę na konieczność otrzymywania przez osobę podlegającą ochronie lub osobę powodującą zagrożenie lub ich przedstawicieli informacji w zrozumiałym dla nich języku, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Uzasadnienie

Celem niniejszego rozporządzenia jest umocnienie praw zarówno osób objętych ochroną, jak i osób powodujących zagrożenie poprzez przewidzenie ewentualności, że są to osoby niepełnoletnie lub nieposiadające zdolności do czynności prawnych, a także zagwarantowanie im zrozumienia wszystkich otrzymywanych informacji. Częściowo powtarza ona brzmienie punktu 13 preambuły dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 13 d preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13d) Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki w celu zapewnienia, że osoba objęta ochroną nie będzie musiała ponosić kosztów finansowych związanych z uznaniem środka ochrony w innym państwie członkowskim.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 13 e preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13e) Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny zachęcać do jak najczęstszych kontaktów bezpośrednich między właściwymi organami, a także do przeprowadzania regularnych szkoleń dla organów sądowych i innych właściwych organów, które mogą mieć kontakt z faktycznymi i potencjalnymi ofiarami, tak, aby były one w stanie zapewnić ofiarom odpowiednie wsparcie.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 13 f preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13f) Dane osobowe przetwarzane na mocy niniejszego rozporządzenia są chronione zgodnie z krajowymi przepisami wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych

*i swobodnego przepływu tych danych*¹.

¹Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rozdział I – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Zakres, definicje i jurysdykcja

Poprawka

Cel, zakres, definicje i jurysdykcja

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł -1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł -1

Cel

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy umożliwiające organowi w państwie członkowskim, w którym wprowadzono środek ochrony mający na celu ochronę osoby w sytuacji, w której istnieją poważne powody, by uznać, że życie, integralność fizyczna lub psychiczna oraz godność, wolność osobista lub integralność seksualna osoby są zagrożone, wydanie zaświadczenia upoważniającego właściwy organ w drugim państwie członkowskim do kontynuowania ochrony tej osoby na terytorium danego państwa członkowskiego.

Uzasadnienie

Określenie celu niniejszego rozporządzenia ma zasadnicze znaczenie. Poprawka ta częściowo powtarza brzmienie art. 1 dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie dotyczy środków ochrony przyjętych w sprawach cywilnych, niezależnie od charakteru organu. Nie stosuje się go do środków ochrony objętych rozporządzeniem (WE) nr 2201/2003.

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie dotyczy środków ochrony przyjętych w sprawach cywilnych, niezależnie od charakteru organu **wydającego decyzję o środku ochrony**. Nie stosuje się go do środków ochrony objętych rozporządzeniem (WE) nr 2201/2003 **ani do środków ochrony objętych dyrektywą 2011/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony celem uniknięcia nakładania się systemów prawa cywilnego i prawa karnego**.

¹ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) „środek ochrony” oznacza jakiegokolwiek orzeczenie, niezależnie od jego nazwy, o charakterze prewencyjnym i tymczasowym, przyjęte przez organ państwa członkowskiego zgodnie z jego prawem krajowym w celu ochrony osoby

Poprawka

a) „środek ochrony” oznacza jakiegokolwiek orzeczenie, niezależnie od jego nazwy, o charakterze prewencyjnym i tymczasowym, przyjęte przez organ państwa członkowskiego zgodnie z jego prawem krajowym w celu ochrony

w sytuacji, w której istnieją poważne powody, aby uznać, że integralność fizyczna i psychiczna **osoby lub jej** wolność osobista są zagrożone. Definicja zawiera środki orzeczone bez wezwania do stawiennictwa osoby powodującej zagrożenie.

Środkami ochrony są w szczególności:

(i) **obowiązek powstrzymywania się od przebywania w pewnych okolicach, miejscach lub określonych obszarach, w których** osoba objęta ochroną zamieszkuje, pracuje lub **je** odwiedza; lub

(ii) **obowiązek powstrzymania się od kontaktów, w jakiegokolwiek formie, z osobą objętą ochroną, w tym telefonicznych, za pośrednictwem poczty elektronicznej i zwykłej, faksu lub innych środków;** lub

(iii) **obowiązek powstrzymywania się od zbliżania do osoby objętej ochroną bliżej niż na określoną odległość;** lub

(iv) decyzja przydzielająca wyłączne korzystanie z wspólnego mieszkania zajmowanego przez dwie osoby osobie objętej ochroną.

pojedynczej osoby w sytuacji, w której istnieją poważne powody, aby uznać, że **życie**, integralność fizyczna i psychiczna, **godność**, wolność osobista **lub integralność seksualna osoby** są zagrożone. Definicja zawiera środki orzeczone bez wezwania do stawiennictwa osoby powodującej zagrożenie.

(Jeśli część tej poprawki zawierająca słowa „życie, ...lub integralność seksualna osoby” zostanie przyjęta, konieczne będzie naniesienie odnośnych zmian w całym tekście)

Środkami ochrony mogą obejmować jeden lub więcej poniższych obowiązków lub zakazów:

(i) **zakaz udawania się do pewnych okolic, miejsc lub na określone obszary, gdzie** osoba objęta ochroną zamieszkuje, pracuje lub **które** odwiedza, **a także przebywania w tych okolicach, miejscach lub na tych obszarach;** lub

(ii) **zakaz lub reglamentacja wszelkich form kontaktu z osobą objętą ochroną, w tym telefonicznych, za pośrednictwem poczty elektronicznej i zwykłej, faksu lub innych środków;** lub

(iii) **zakaz lub reglamentacja zbliżania się na określoną odległość do osoby objętej ochroną;** lub

(iv) decyzja przydzielająca wyłączne korzystanie z wspólnego mieszkania zajmowanego przez dwie osoby osobie objętej ochroną; **lub**

(iva) **wszelkie inne zakazy lub reglamentacje ustanowione w celu zagwarantowania ochrony osobie objętej ochroną.**

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera a) – akapit drugi – podpunkt (iv a) (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iva) obowiązek powstrzymania się od podawania do publicznej wiadomości bez zgody osoby objętej ochroną jej danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia 95/46/WE;

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera a a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) „osoba objęta ochroną” oznacza osobę fizyczną, którą otacza się ochroną w postaci środka ochronnego przyjętego przez państwo pochodzenia.

Uzasadnienie

Poprawka ta powtarza sformułowanie z definicji osoby objętej ochroną zawartej w dyrektywie w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera a b) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) „osoba powodująca zagrożenie” oznacza osobę fizyczną, w stosunku do której przyjęto środek ochrony nakładający jeden lub więcej obowiązków lub zakazów, o których mowa w lit. a).

Uzasadnienie

Poprawka ta częściowo powtarza sformułowanie z definicji osoby powodującej zagrożenie zawartej w dyrektywie w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Strona, która chce powołać się w innym państwie członkowskim na ***nakaz ochrony uznany zgodnie z niniejszym artykułem***, przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego uznanie zaświadczenie wydane zgodnie z niniejszym artykułem.

Poprawka

1. Strona, która chce powołać się w innym państwie członkowskim na ***środek*** ochrony, przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego uznanie zaświadczenie wydane zgodnie z niniejszym artykułem.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 3 – podpunkt (ii)

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) na wniosek osoby objętej ochroną w każdym innym przypadku; ***w sytuacji, kiedy został przyjęty środek ochrony, właściwy organ państwa członkowskiego informuje osobę objętą ochroną o możliwości złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia na mocy niniejszego rozporządzenia.***

Poprawka

(ii) na wniosek osoby objętej ochroną w każdym innym przypadku;

Uzasadnienie

Patrz poprawka do art. 5 ust. 3a (nowy).

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Właściwy organ, przyjmując środek ochrony, informuje osobę objętą ochroną o możliwości złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia, jeżeli dana osoba zdecyduje się wyjechać do innego państwa członkowskiego. Organ ten doradzi osobie objętej ochroną, by złożyła wniosek przed opuszczeniem terytorium państwa członkowskiego pochodzenia.

Uzasadnienie

Patrz poprawka do art. 5 ust. 3 pkt (ii). Ta poprawka ma na celu zwiększenie ochrony potencjalnej ofiary, która będzie poinformowana i której doradzi się skorzystanie z możliwości złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia w przypadku wyjazdu do innego państwa członkowskiego. Drugie zdanie ustępu powtarza brzmienie art. 6 ust.5 drugie zdanie dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Właściwy organ, wydając zaświadczenie zgodnie z ust. 3, informuje osobę objętą ochroną, jakie organy są właściwe do uznania i wykonania środka ochrony w państwie członkowskim uznania.

Uzasadnienie

Ta poprawka ma na celu zwiększenie ochrony potencjalnej ofiary. Uwzględnia ona fakt, że potencjalna ofiara, wyjeżdżając do innego państwa członkowskiego, może nie wiedzieć, z jakimi organami ma się skontaktować w celu powołania się na środek ochrony.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3c. Niezależnie od ust. 1 właściwy organ, wydając zaświadczenie zgodnie z ust. 3, przekazuje je natychmiast właściwemu organowi w państwie członkowskim uznania.

Uzasadnienie

Aby uniknąć sytuacji, w której potencjalna ofiara napotkałaby jakiegokolwiek przeszkody (bariera językowa, przeszkody administracyjne) w powołaniu się na środek ochrony w państwie członkowskim, do którego przybyła, niniejsza poprawka nakłada na organ wydający zaświadczenie obowiązek przekazania go automatycznie i bezpośrednio właściwemu organowi w drugim państwie członkowskim. Procedura taka zagwarantuje utrzymanie ochrony potencjalnej ofiary w drugim państwie członkowskim w każdych okolicznościach.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Właściwe organy państwa członkowskiego uznania mogą, w stosownych przypadkach, zażądać transliteracji lub tłumaczenia zawartości

4. W stosownych przypadkach właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia dokonuje transliteracji lub tłumaczenia zawartości zaświadczenia *na*

zaświadczenia *zgodnie z art. 15.*

język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego uznania lub na każdy inny język, który państwo członkowskie uznania wskazało.

Uzasadnienie

Ta poprawka ma na celu zwiększenie ochrony potencjalnej ofiary. Osoba objęta ochroną nie powinna ponosić kosztów tłumaczenia zaświadczenia. Dlatego konieczna jest zmiana tekstu w celu określenia, że tłumaczenie zaświadczenia jest dokonywane przez organ, który przyjął środek ochrony i wydał zaświadczenie.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Od wydania zaświadczenia nie przysługuje środek zaskarżenia.

Poprawka

2. Od wydania zaświadczenia nie przysługuje środek zaskarżenia.
Sprostowanie wad formalnych podlega procedurze określonej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 8

Tekst proponowany przez Komisję

Jeżeli środek ochrony nie jest znany w państwie członkowskim wykonania, właściwy organ w tym państwie dostosowuje go w miarę możliwości do środka ochrony przewidzianego w swoim prawie, mającego równorzędne skutki i służącego podobnym celom i interesom.

Poprawka

Jeżeli środek ochrony nie jest znany w państwie członkowskim wykonania, właściwy organ w tym państwie dostosowuje go w miarę możliwości do środka ochrony przewidzianego w swoim prawie, mającego równorzędne skutki, służącego podobnym celom i interesom, ***a ponadto gwarantującego taki sam poziom ochrony osobie objętej ochroną.***

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Właściwy organ państwa członkowskiego uznania może, na wniosek osoby powodującej zagrożenie, odmówić uznania środka ochrony przyjętego przez sąd pochodzenia, jeżeli jest on nie do pogodzenia z orzeczeniem wydanym w państwie członkowskim uznania.

Poprawka

1. Właściwy organ państwa członkowskiego uznania może, **albo** na wniosek osoby powodującej zagrożenie, **albo z własnej inicjatywy**, odmówić uznania środka ochrony przyjętego przez sąd pochodzenia, jeżeli jest on nie do pogodzenia z orzeczeniem wydanym w państwie członkowskim uznania.

Uzasadnienie

Zgodnie z punktem 18 preambuły odmowa uznania w przypadku nie dających się ze sobą pogodzić orzeczeń jest uzasadniona koniecznością zapewnienia sprawnego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. W związku z tym ta podstawa odmowy powinna być stosowana z urzędu przez właściwy organ.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Nie można odmówić uznania lub wykonania środka ochrony uzasadniając, że prawo państwa członkowskiego uznania nie przewiduje takiego środka opartego na tym samym stanie faktycznym.

Uzasadnienie

Zob. poprawka do art. 12 ust. 4. Bardziej logiczne jest umieszczenie tego ustępu bezpośrednio po ustępie o powodach odmowy.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b. Właściwy organ w państwie członkowskim uznania, odmawiając uznania środka ochrony zgodnie z ust. 1, informuje bezzwłocznie właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia o tej odmowie.

Uzasadnienie

Stosownie wydaje się, żeby organ w państwie członkowskim pochodzenia był informowany o możliwej odmowie uznania środka ochrony w drugim państwie członkowskim.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Jeżeli środek ochrony został zawieszony lub wycofany w państwie członkowskim pochodzenia, właściwy organ państwa członkowskiego uznania, na wniosek osoby powodującej zagrożenie, zawiesza lub wycofuje uznanie środka ochrony lub, jeżeli środek zastosowano, jego wykonanie. Wniosek składany jest na formularzu określonym w załączniku II.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, zawieszając lub wycofując środek ochrony, informuje bezzwłocznie właściwy organ państwa członkowskiego uznania o tym zawieszeniu lub wycofaniu.

Uzasadnienie

Od osoby powodującej zagrożenie nie powinno się oczekiwać składania do właściwego organu państwa członkowskiego uznania wniosku o zawieszenie lub wycofanie. Jest to niepraktyczne i obowiązek składania wniosku nie powinien spoczywać na tej osobie. Z tych powodów niniejsza poprawka ustanawia, zgodnie z poprzednimi poprawkami, obowiązek bezpośredniego przekazywania informacji między państwami członkowskimi.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Jeżeli środek ochrony został zawieszony lub wycofany w państwie członkowskim pochodzenia, właściwy organ państwa członkowskiego uznania zawiesza lub wycofuje uznanie środka ochrony lub, jeżeli środek zastosowano, jego wykonanie, natychmiast po otrzymaniu stosownych informacji od właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ust. 2.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Nie można odmówić uznaniu środka ochrony ze względu na to, że prawo państwa członkowskiego uznania nie przewiduje takiego środka opartego na tym samym stanie faktycznym.

skreślony

(Zob. poprawka do art. 12 ust. 1a).

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 13 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Właściwe organy państwa członkowskiego bez zwłoki i zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego zawiadamiają osobę powodującą zagrożenie i osobę objętą ochroną o:

Poprawka

1. Właściwe organy państwa członkowskiego bez zwłoki i zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego zawiadamiają osobę powodującą zagrożenie i osobę objętą ochroną, **a także, w stosownych przypadkach, ich prawnego przedstawiciela, kuratora bądź opiekuna** o:

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 13 – ustęp 1 – podpunkt (iv)

Tekst proponowany przez Komisję

(iv) każdym zawieszeniu **lub** wycofaniu środka ochrony.

Poprawka

(iv) każdym zawieszeniu, wycofaniu **lub rewizji** środka ochrony.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 13 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. Z chwilą otrzymania zaświadczenia na mocy art. 5 **przedstawionego przez osobę objętą ochroną**, właściwe organy państwa członkowskiego uznania, bez zwłoki i, w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami rozporządzenia (WE) nr 1393/2007, zawiadamiają osobę powodującą zagrożenie oraz osobę objętą ochroną o:

Poprawka

2. Z chwilą otrzymania zaświadczenia na mocy art. 5 właściwe organy państwa członkowskiego uznania, bez zwłoki i, w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 **Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i**

pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów)¹, zawiadamiają osobę powodującą zagrożenie oraz osobę objętą ochroną, a także, w stosownych przypadkach, ich przedstawiciela prawnego, kuratora lub opiekuna w zrozumiałym dla nich języku, o:

¹ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 13 – ustęp 2 – litera i a) (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ia) w stosownych przypadkach, środka ochrony przyjętym zgodnie z art. 8;

Uzasadnienie

Obowiązek umieszczenia w zawiadomieniu dla osoby powodującej zagrożenie i osoby objętej ochroną informacji na temat środka ochrony musi obejmować informacje dotyczące środka przyjętego w celu dostosowania nieznanego zagranicznego środka ochrony do jakiegoś znanego w krajowym prawie państwa członkowskiego uznania.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 13 – ustęp 2 – podpunkt (iv)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iv) każdym zawieszeniu lub wycofaniu środka ochrony.

(iv) każdej odmowie uznania lub wykonania i każdym zawieszeniu lub wycofaniu środka ochrony.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie poprawki do art. 13 ust. 2 pkt (1a).

Poprawka 48

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Przy umieszczeniu w zawiadomieniu dla osoby powodującej zagrożenie informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia oraz państwa członkowskiego uznania zwracają szczególną uwagę na fakt, że ujawnianie adresu lub innych danych kontaktowych osoby objętej ochroną nie leży w jej interesie, chyba że jest to konieczne dla wykonania środka ochrony.

Poprawka 49

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 15**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 15

skreślony

Transliteracja lub tłumaczenie

Kiedy na mocy niniejszego rozporządzenia wymagana jest transliteracja i tłumaczenie, transliteracja dokonuje się na język oficjalny lub jeden z języków oficjalnych państwa członkowskiego uznania lub na każdy inny język, który państwo członkowskie uznania wskazało. Każde tłumaczenie na mocy niniejszego rozporządzenia wykonywane jest przez osobę uprawnioną do tego w jednym z państw członkowskich.

(Zob. poprawka do art. 5 ust. 4).

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 16

Tekst proponowany przez Komisję

Wnioskodawca, któremu w państwie członkowskim pochodzenia przyznano całkowitą lub częściową pomoc prawną lub zwolnienie od kosztów i opłat, **korzysta** we wszelkich postępowaniach dotyczących wykonania środka ochrony z **najbardziej dogodnego traktowania w zakresie** pomocy prawnej lub zwolnienia od kosztów i opłat, jakie przewiduje prawo państwa członkowskiego wykonania.

Poprawka

Wnioskodawcę, któremu w państwie członkowskim pochodzenia przyznano całkowitą lub częściową pomoc prawną lub zwolnienie od kosztów i opłat, **uważa się za uprawnionego do korzystania** we wszelkich postępowaniach dotyczących wykonania środka ochrony z pomocy prawnej lub **najbardziej dogodnego** zwolnienia od kosztów i opłat, jakie przewiduje prawo państwa członkowskiego wykonania, **w zależności od decyzji danego państwa członkowskiego**.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 19a

Gromadzenie danych

W celu ułatwienia oceny stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przekazują Komisji odpowiednie dane na temat stosowania krajowych procedur dotyczących wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 5, oraz ich przekazywania między właściwymi organami. Dane te zawierają przynajmniej informacje na temat liczby środków ochrony i zaświadczeń żądanych, wydanych lub uznanych, zaświadczeń, których wydania odmówiono, których

wydanie zawieszono lub które wycofano, jak również na temat powodów takiej odmowy lub wycofania, w poszanowaniu podstawowych zasad poszanowania prywatności oraz ochrony danych osobowych.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 20

Tekst proponowany przez Komisję

Najpóźniej [**pięć lat** od daty rozpoczęcia stosowania określonej w art. 23] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby sprawozdaniu temu towarzyszą wnioski dotyczące dostosowania.

Poprawka

Najpóźniej [**cztery lata** od daty rozpoczęcia stosowania określonej w art. 23] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, **a także interakcji między niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2011/99/UE**. W razie potrzeby sprawozdaniu temu towarzyszą wnioski dotyczące dostosowania.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 21 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

W ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE państwa członkowskie przedstawiają opis krajowych zasad i procedur dotyczących środków ochrony, w tym właściwych organów do uznawania lub wykonywania, w celu udostępnienia tych informacji opinii publicznej.

Poprawka

W ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE państwa członkowskie przedstawiają opis krajowych zasad i procedur dotyczących środków ochrony, w tym właściwych organów do uznawania lub wykonywania, w celu udostępnienia tych informacji opinii publicznej. **Informacje dotyczące indywidualnych przypadków pozostają poufne.**

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 22 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Do dnia [rok przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o:

- a) organach mających kompetencje w sprawach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) językach, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczenia, o których mowa w art. 15.

Poprawka

Do dnia [rok przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] **wszystkie** państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o:

- a) ***nazwach i danych kontaktowych organów*** mających kompetencje w sprawach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) językach, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia formularzy, o których mowa w art. 5 ***ust. 4***;

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Załącznik I

Poprawka

Załącznik

Uzasadnienie

Ta poprawka jest uzasadniona skreśleniem Załącznika II (zob. poprawka do Załącznika II).

Poprawka 56

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II**

Tekst proponowany przez Komisję
Załącznik II

Poprawka
Załącznik zostaje skreślony.

(Patrz poprawka do art. 12)

PROCEDURA

Tytuł	Wzajemne uznawanie środków ochronnych w sprawach cywilnych			
Odsyłacze	COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD)			
Komisje przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 7.6.2011	FEMM 7.6.2011		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 7.6.2011			
Sprawozdawca (czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Carmen Romero López 12.7.2011			
Wspólne posiedzenia komisji – art. 51 Data ogłoszenia na posiedzeniu				
Rozpatrzenie w komisji	19.9.2011	11.10.2011	23.11.2011	12.1.2012
Data przyjęcia	12.1.2012			
Wynik głosowania końcowego	+: –: 0:	48 1 1		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Philip Claeys, Frank Engel, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Louis Michel, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Auke Zijlstra			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elena Oana Antonescu, Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Nadja Hirsch, Stanimir Ilchev, Franziska Keller, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Zuzana Roithová, Raül Romeva i Rueda, Kārlis Šadurskis, Bogusław Sonik, Cecilia Wikström			

PROCEDURA

Tytuł	Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych	
Odsyłacze	COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD)	
Data przedstawienia w PE	18.5.2011	
Komisje przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 7.6.2011	FEMM 7.6.2011
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 7.6.2011	
Sprawozdawca(y) Data powołania	Antonio López- Istúriz White 25.1.2012	Antonyia Parvanova 25.1.2012
Wspólne posiedzenia komisji – art. 51 Data ogłoszenia na posiedzeniu	19.1.2012	
Rozpatrzenie w komisji	27.3.2012	
Data przyjęcia	19.3.2013	
Wynik głosowania końcowego	+: –: 0:	32 0 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Regina Bastos, Edit Bauer, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Emine Bozkurt, Edite Estrela, Marielle Gallo, Iratxe García Pérez, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mikael Gustafsson, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Sajjad Karim, Antonio López-Istúriz White, Astrid Lulling, Alajos Mészáros, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Raül Romeva i Rueda, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Britta Thomsen, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka	
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Piotr Borys, Kartika Tamara Liotard, Axel Voss	
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Carmen Romero López	
Data złożenia	26.3.2013	